Nr. 34. 1931.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 22. sierpnia 1931 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie władz.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego

w sprawie doraźnych nakazów karnych w postępowaniu karno-administracyjnem

z dnia 19. czerwca 1931 r.

Na podstawie art. 50 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 365), zarządzam co następuje:

We wzorze 3 doraźnego nakazu karnego na 2 zł (zielonym) po punkcie 8 zostaje zamieszczony punkt 9 w brzmieniu: „za nieposiadanie przy sobie dowodu tożsamości konia“.

Wojewoda:
w z.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Obwieszczenie urzędowe.

Oświadczenie rządowe

z dnia 15. lipca 1931 r.

w sprawie wykonania pewnych czynności, przewidzianych w polsko-niemieckim układzie waloryzacyjnym, podpisanym w Berlinie dnia 5 lipca 1928 r.

Uzupełniając oświadczenie rządowe z dnia 16 lutego 1931 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego, podpisanego w Berlinie dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 107) podaje się niniejszem do wiadomości:

1) że w wykonaniu art. 35 ust. 1 powyższego układu Rząd Polski oznaczył, przy wymianie dokumentow ratyfikacyjnych, „Poznańskie Ziemstwo Kredytowe“ jako tę instytucję kredytową, na którą w myśl powyższego postanowienia przeszły z mocy samego prawa hipoteki i inne prawa, zapisane na rzecz Westpreussische Landschaft i Schlesische Landschaft lub na rzecz ziemstw książęcych tej ostatniej, na nieruchomościach znajdujących się w Polsce.

2) że w wykonaniu art. 57 ust. 1 powyższego układu Rząd Polski oznaczył „Krajowy Bank Pożyczkowy“ jako tę publiczno-prawną instytucję, na którą przeszły, z mocy samego prawa, hipoteki i inne prawa, oraz osobiste wierzytelności Breslauer Provinzialhilfskasse oraz Breslauer Kriegshilfskasse, określone w ust. 1 art. 57 układu.

MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH:
August Zaleski

(Przedruk z Dz. Ust. Rzp. P. nr. 70 z. dn. 13. sierpnia 1931).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 sierpnia 1931 r.

o przekazaniu rejestrów karnych z prokuratur sądów okręgowych w Gnieźnie, Grudziądzu i Starogardzie do Ministerstwa Sprawiedliwości.

Na podstawie art. 8 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 12, poz. 93) zarządzam co następuje:

§ 1. Rejestry karne prowadzone w prokuraturach sądów okręgowych w Gnieźnie, Grudziądzu i Starogardzie zostają przekazane do rejestru karnego Ministerstwa Sprawiedliwości w dniach: 15 marca 1932 r. z prokuratury w Gnieźnie; 15 maja 1932 r. z prokuratury w Grudziądzu i 15 lipca 1932 r. z prokuratury w Starogardzie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI:
Czesław Michałowski.

(Przedruk z Dz. Ust. Rzp. P. nr. 70 z dn. 13. sierpnia 1931).

Komunikaty.

(Samorząd terytorjalny zeszyt 1 i 2).
Str. 186 Nr. 90.

Wykładnia pojęcia „w wyjątkowych wypadkach", użytego w art. 17 p. 2 ustawy Śląskiej z dnia 14. kwietnia 1924 r., Dz. Ust. Śl. poz. 30 ex 1926 r. (identycznym z art. 21 Ust. o tymcz. ureg. finans. komunal., z dnia 11. sierpnia 1923 r., Dz. Ust. poz. 747).

(Wyrok z dn. 13. stycznia 1931 r. L. 2852/30)

Na podstawie art. 17 ustawy śląskiej o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. poz. 30 ex 1926 r.) wprowadziła gmina m. Tarnowskie Góry statutem z dnia 23/29 kwietnia 1929 r. podatek inwestycyjny celem spłaty rocznych odsetek i kwot amortyzacyjnych od kosztów budowy kanalizacji w gminie.

Na podstawie tego statutu wymierzył Magistrat m. Tarnowskie Góry Władysławowi B. w Tarnowskich Górach na rok 1929/30 podatek inwestycyjny w kwocie 464 zł. a sprzeciw jego oddalił.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 19 lutego 1930 r. uwzględnił skargę wymienionego w powyższej sprawie podatkowej i uchylił sporny wymiar podatkowy na koszt pozwanej.

W motywach do tego wyroku wyszedł Wojewódzki Sąd Administracyjny przedewszystkiem z założenia, że art. 17 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych dopuszcza wprowadzenie podatku inwestycyjnego w wyjątkowych wypadkach, a wypadki takie zachodzą według § 18 rozporządzenia wykonawczego Wojewody Śląskiego z dnia 7 czerwca 1924 (Dz. Ust. Śl., poz. 56), tylko wtedy, gdy potrzeba dokonania inwestycyji powstała wskutek nieprzewidzianych okoliczności, względnie siły wyżej i przeprowadzenie inwestycji jest nieodzowne ze względu na interes publiczny (epidemje, pożar, powódź i t. d.) Warunki te w danym wypadku zdaniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego nie zachodzą, gdyż przeprowadzenie kanalizacji nie można żadną miarą uważać za inwestycję nieprzewidzianą lub wywołaną siłą wyższą. Sąd Wojewódzki uznał przeto, że powołany na wstępie statut podatkowy pozwanej jest sprzeczny z ustawą, a więc nieważny.

Rozpatrując rewizję pozwanej przeciw temu wyrokowi, Najwyższy Trybunał Administracyjny rozważył, co następuje:

Cytowana wyżej ustawa śląska o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych postanawia w art. 17 p. 2, ze źródeł, które są obciążone podatkami, wymienionemi w tej ustawie, nie wolno ponownie obciążać samoistnemi podatkami, a w drodze wyjątku wyłącza z pod tego zakazu podatki, przeznaczone na ściśle określone inwestycyjne cele, pobierane w wyjątkowych wypadkach przez oznaczony okres czasu, a nie przenoszące 50 proc. podatków komunalnych, dopuszczonych tą ustawą, czy to w postaci samoistnych podatków czy też w postaci dodatków do podatków państwowych. Przepis powyższy zatem, dopuszczający w pewnych wyjątkowych wypadkach ponowne obciążenie źródeł dochodu podatkiem t. zw. inwestycyjnem, jako wyjątek od ogólnej reguły, niedozwalającej w zasadzie takiego ponownego obciążenia, winien być interpretowany ściśle, a zasada ta odnosi się też do interpretacji użytego w ustawie określenia: „w wyjątkowych wypadkach".

Otóż ustawa sama nie zawiera bliższego określenia, co należy rozumieć przez wyjątkowe wypadki, uzasadniające pobieranie przez związki komunalne podatku na pewne cele inwestycyjne, określa to jednak § 18 II rozporządzenia wykonawczego z dnia 7 czerwca 1924 r. (Dz. Ust. Śl. poz. 56), wydanego przez Wojewodę Śląskiego, a więc przez organ, któremu art 65 powyżej ustawy poruczono jej wykonanie. Przepis ten postanawia mianowicie, że podatek inwestycyjny może być wprowadzony w wyjątkowych wypadkach, t. zn. tylko w tych wypadkach, w których potrzeba dokonania inwestycyj powstaje wskutek nieprzewidzianych okoliczności względnie siły wyższej i których przeprowadzenie jest nieodzowne ze względu na interes publiczny (epidemje, pożar, powódź, i t. p.)

W powyższem określeniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego Najwyższy Trybunał Administracyjny nie dopatrzył się niezgodności z pojęciem „wyjątkowych wypadków" w naturalnem, powszechnie przyjętem znaczeniu, a wbrew twierdzeniu pisma odwoławczego z brzmienia § 18 nie wynika, by zawarte w nim określenie wyjątkowych wypadków było tylko przykładowem.

Najwyższy Trybunał Administracyjny nie podzielił też zapatrywania pozwanej, że stwierdzenie, czy w konkretnym wypadku zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniający według § 17 cytowanej ustawy wprowadzenie podatku inwestycyjnego, zależy wyłącznie od swobodnego uznania władzy nadzorczej i że władza ta przez zatwierdzenie odnośnego statutu kwestję tę rozstrzygnęła w sensie twierdzącym.

Skoro bowiem rozporządzenie wykonawcze do ustawy określiło szczegółowo, w jakich wyjątkowych wypadkach mogą związki komunalne pobierać podatek inwestycyjny, to i władza nadzorcza powołana według § 1 wspomnianej wielokrotnie ustawy do zatwierdzenia odnośnych uchwał i statutów podatkowych, jest tem rozporządzeniem, jak długo ono obowiązuje, związana, a Sądy Administracyjne uprawnione są w razie sporu do badania tego rodzaju statutu pod względem ich zgodności z obowiązującemi przepisami prawnemi. Wbrew wywodom pisma rewizyjnego oraz zastępcy pozwanej na rozprawie nie uznał też Najwyższy Trybunał Administracyjny za nieprzewidziane okoliczności lub za siłę wyższą w myśl powołanego wyżej przepisu rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1924 r. ani obawy przed możnością wybuchu epidemji, ani też rzekomego zmniejszenia się wpływów podatkowych miasta, spowodowanego m. in. zwolnieniem funkcjonarjuszów państwowych od dodatku komunalnego do państwowego podatku dochodowego. Z aktów sprawy nie wynika bowiem, by w chwili uchwalenia spornego podatku groziła bezpośrednio miastu Tarnowskie Góry taka epidemja, a pozwana nawet nie twierdzi, by ubytek dochodów. o którym mowa, nie mógł być pokryty przez odpowiednie wyzyskania innych, przysługujących gminie na zasadzie powyższej ustawy normalnych źródeł dochodowych. a w szczególności przez zaprowadzenie lub odpowiednie podwyższenie opłat lub zaprowadzenie specjalnych dopłat za używanie kanalizacji, do czego gmina jest uprawnioną według § 19 względnie § 23 tej ustawy.

Z tych powodów Najwyższy Trybunał Administracyjny rewizję oddalił.

---

str. 800.

5. Podatki i opłaty samorządowe.

115. Zawarta w § 18 rozporządzenia wykonawczego Wojewody Sląskiego z 7. VII. 1924 (Dz. Ust. śl. poz. 56) do ustawy śląskiej o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. śl. poz. 30 ex 1926) wykładnia pojęcia „w wyjątkowych wypadkach" (art. 16 p. 2 pow. ustawy) nie sprzeciwia się pojęciu tego określenia w jego naturalnem, powszechnie przyjętem znaczeniu. (13. I. 1931 r. L. Rej. 2852/30).

Wydział Powiatowy Katowice

L. dz. Sm. 250/12/31

Obwieszczenie.

Zgodnie z ust. 6 §-u 57 ordynacji powiatowej z dnia 13 grudnia 1872 r. wyznaczono uchwałą Wydziału Powiatowego z dnia 23 lipca 1931 r. ławnika gminy Piotra Suchego na zastępcę naczelnika Urzędu Okręgowego Rożdzień-Szopienice.

Wymieniony został na urząd ten przezemnie zobowiązany.

Sm. 777/2/31.

W dniu 28 lipca br. zatwierdziłem na ławnika gminy Janów montera telegraficznego Pawła Szyję, wybranego na urząd ten w miejsce ławnika Emila Fusa, który urząd swój złożył.

Ławnik Szyja złożył przysięgę służbową w dniu 4 sierpnia br.

Sm. 693/3/31.

Naczelnik gminy Kończyce powierzył funkcje zastępcy urzędnika stanu cywilnego urzędnikowi tejże gminy, Teodorowi Tomaszewskiemu. Wymieniony złożył w dniu 4 bm. zobowiązanie służbowe i objął urzędowanie.

Katowice, dnia 14. sierpnia 1931 r.

Starosta

jako Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w z.

m. p. Richter.

Obwieszczenie.

Według zawiadomienia Dyrekcji Policji w Katowicach w zagrodzie Bąka Karola zam. w Rudzie, pow. świętochłowicki, ul. Do Kaplicy 1, stwierdzono urzędowo pomór swiń.

Starostwo w Pszczynie pismem z dnia 27 lipca 1931 r. L. G. 1726 zawiadamia, że w zagrodzie Józefa Dudka oraz we dworze „Godula" w Paniowach, stwierdzono urzędowo pryszczycę.

Starostwo w Pszczynie pismem z dnia 28. VII. br. L. G. 1351/2 zawiadamia, że zaraza pomoru świń w Studzionce w zagrodzie Jana Szendery, w Łaziskach Dolnych: w zagrodzie Klity Maksymiljana, Holki Agnieszki, Muszera Bernarda, w Łaziskach Górnych, oraz w zagrodzie Urszulika Grzegorza, Wojciecha Pechy i Pytki Franciszka wygasła.

W Starej Kuźni w zagrodzie Juljusza Witały uznano różycę świń za wygasłą.

Katowice, dnia 14. sierpnia 1931 r.

Starosta
w z.
m. p. Richter.

Ogłoszenie.

Magistrat m. MYSŁOWIC podaje do publicznej wiadomości, że szosa prowadząca z Mysłowic do Sosnowca przez Radochę zostanie na czas od 12. sierpnia do 4. września br. dla ruchu kołowego zamknięta z powodu naprawy nawierzchni.

Dojazd do Sosnowca przez Modrzejów lub Szopienice.

KARCZEWSKI
burmistrz.

Drukarnia Siemianowicka, (właśc. P. Pronobis), Siemianowice Śl.